

schijnsel en wat is de verklaring ervoor? Hij veronderstelt, dat het geen jong is, daar de vogel tegelijk met het ♂ met normaal gekleurde kuif geschoten werd en bij het volwassen worden het grijs, voorzoover hem bekend, als regel rechtstreeks in rood overgaat. Bij niemand ter vergadering is dit verschijnsel van een half bruine, half roode kuif bij spechten bekend; er moet aan een zeldzame aberratie worden gedacht.

De heer T e k k e demonstreert de huid van een ♂ groenling × putter gevangen April '47 te Den Haag (zie verder dit no., p. 254).

De heer C o o m a n s de R u i t e r deelt zijn indische ervaringen mede van de reacties van de vogels op het oorlogsrumoer (zie dit no., p. 252).

Voorts doet hij een beroep op de leden voor extra bijdragen ten behoeve van de clubkas en zal te dien einde een concept maken voor een rondschrijven aan die leden, welke op de Decembervergadering ontbraken en dus toen niet in de gelegenheid waren de kas te steunen.

De heer W. C. v a n H e u r n deelt namens Prof. D o c t e r s v a n L e e u w e n mede, dat te Leersum medio April een ♂ vink (*Fringilla coelebs*) met een ♀ keep (*Fringilla montifringilla*) gepaard was. Tenslotte houdt hij een uitvoerig betoog, waarin hij verschillende latijnsche termen, die in de biologie gebruikt worden, als onjuist kwalificeert (nidologie, mammalogie, enz.), en wil een Commissie in het leven roepen, die zich met taalzuivering belast. Afschriften van zijn voorstellen worden ter beschikking van het Bestuur gesteld.

Te half twaalf sloot de voorzitter de vergadering.

De Secretaris, C. E i j k m a n.

Excursie langs de Dinkel, 18 Mei 1947

Aan deze excursie werd door alle aanwezigen van den vorigen avond deelgenomen. Gestart werd om acht uur onder buitengewoon fraai weer, ideaal om vogelwaarnemingen te doen: windstil, stralend en niet te warm. Den geheelen dag blijft het weer zich zoo houden.

Door het Goor ging men via Berghem langs den Ouden Dijk naar den oostelijken oever van de Dinkel. Al dadelijk werden verschillende fluiters (*Phylloscopus sibilatrix*) in beukenbosschen gehoord, evenals de tijtjaf (*Phylloscopus collybita*), fitis (*Phylloscopus trochilus*) en vink (*Fringilla coelebs*). Ook alle meezensoorten werden terstond gezien of gehoord: koolmees (*Parus major*), pimpelmees (*Parus caeruleus*), kuifmees (*Parus cristatus*), glanskopmees (*Parus palustris*), matkopmees (*Parus atricapillus*) en staartmees (*Aegithalos caudatus*).

In gebieden met meer eikenhakhout en onderbegroeiing werd de zang genoteerd van nachtegaal (*Luscinia megarhyncha*), grasmusch (*Sylvia communis*), tuin-fluiter (*Sylvia borin*), zwartkopje (*Sylvia atricapilla*) en boschrietzanger (*Acrocephalus palustris*).

Vlak bij de Dinkel werd een nest met vijf jonge fazanten (*Phasianus colchicus*) gevonden. Hier werd een korte film gemaakt.

Kort hierop werden nesten van vink (*Fringilla coelebs*), heggemusch (*Prunella modularis*), tijtjaf (*Phylloscopus collybita*) en fitis (*Phylloscopus trochilus*) gevonden. In het nest van de tijtjaf zaten gedeeltelijk reeds juveniele exemplaren, enkele dagen oud.

Langs de Dinkel werd de wandeling voortgezet, verschillende malen gaven grauwe vliegenvangers (*Muscicapa striata*) en bonte vliegenvangers (*Muscicapa hypoleuca*) gelegenheid tot waarnemingen, van de laatste vogel werd zelfs een paartje bij een boomholte gezien. Ook de wielewaal (*Oriolus oriolus*) liet zich daar hooren. Ook werd onder overhangende struiken een hoog gepiep gehoord, het bleek,

dat hier enkele waterspitsmuizen (*Neomys fodiens*) in het water met het grootst gemak snel rondzwommen.

Gedurende de lunch werd een zwarte specht (*Dryocopus martius*) gezien, bezig zijn nest te hakken in een eik. Bij nadering vloog deze vogel weg. Verder gaande werd een typisch Twentsch „Los Hoes” bezocht. Over de Meulemansbrug ging het nu voort naar het Lutterzand, men vond hier tot tweemaal toe een nest van de groote lijster (*Turdus viscivorus*), welke vogel met de zanglijster (*Turdus ericetorum*) zich verschillende malen liet hooren. In het open zandige terrein werden boomvalk (*Falco subbuteo*), wulp (*Numenius arquata*), boomleeuwerik (*Lullula arborea*) en boompieper (*Anthus trivialis*) waargenomen.

Het laatste deel der tocht ging over een weg langs weilanden terug naar Dene-kamp. Men vond hier nog een nest van de grauwe klauwier (*Lanius collurio*) met één ei en ♂ en ♀ in de nabijheid. Ook het paapje (*Saxicola rubetra*) werd daar gezien. Terug langs den westelijken oever van de Dinkel werd nog een nest van de sprinkhaanrietzanger (*Locustella naevia*) en van de goudvink (*Pyrrhula pyrrhula*) gevonden.

Om vier uur was deze zeer geslaagde excursie ten einde.

C. J. Verhey, biol. drs.

Literatuur

H. L. Løvenskiöld, Håndbok over Norges Fugler. Gyldendal Norsk forlag, Oslo. 5 hefter à kr. 6.00.

Men mag respect hebben voor de ondernemingslust van schrijver en uitgever om na de oorlog waar Noorwegen toch ook 5 jaar lang onder gebukt ging, een publicatie als deze aan te durven. Twee afleveringen die de zangvogels behandelen, van de 5 in totaal in uitzicht gestelde, zijn verschenen. De beoordeling, op verzoek der redactie, kan dus nog slechts voorlopig zijn. Niettemin zijn wel enkele opmerkingen te maken.

Blijkens de titel heeft de schrijver zich een lezerskring gedacht onder de buitenmensen, jagers, onderwijzers, studenten en alle vogelliefhebbers, dus een populair boek, veelzijdig georiënteerd, niet in de eerste plaats wetenschappelijk in engere zin. Beantwoordt het boek nu aan dit gestelde doel?

Dat men het mee zal nemen op excursie, zoals de schrijver veronderstelt, geloof ik niet voetstoots. Dat doet men niet zo gemakkelijk met een boek van octavo formaat van een omvang van ± 850 bladzijden. De stof is overzichtelijk geordend met determineertabellen voor families, geslachten en soorten en is hier en daar geïllustreerd met eenvoudige tekeningen, deels van complete vogels (Corviden en lijsters), deels van koppen (mezen) en afzonderlijke details. De opmerking mag hier gemaakt worden, dat de illustraties van raaf, bonte kraai, roek en kauw ter instructie van het publiek mijns inziens gevoegelijk als overbodig weggelaten hadden kunnen worden, terwijl de poging om de verschillende lijstersoorten te typeren als mislukt mag worden gekwalificeerd. Waar met illustraties kennelijk zuinig moet worden omgegaan, lijkt het mij lonender zijn kracht meer te zoeken in detailtekeningen ter toelichting van moeilijk te beschrijven finesses die bij het determineren beslissend zijn. Gelukkig is dat ook nog al eens bij de soortbeschrijvingen gedaan.

Bij de behandeling der afzonderlijke soorten is de stof overzichtelijk gerubriceerd. In verband met de spaarzame illustraties is de beschrijving vrij uitvoerig en worden naast maten ook de gewichten vermeld. Daarna volgen bijzondere kenmerken die zowel habitus als gedrag en geluiden betreffen. Daarna de geografische verspreiding en speciaal nog eens afzonderlijk die binnen Noorwegens territorium, Spitsbergen en Jan Mayen inbegrepen. Dan volgt een beschrijving van